RÅDET FOR (OR. en)

RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: Rådets rammeafgørelse om den europæiske fuldbyrdelsesordre og overførelse af domfældte mellem EU-medlemsstaterne

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2005/ /RIA

af

om den europæiske fuldbyrdelsesordre og overførelse af domfældte
mellem EU-medlemsstaterne

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 1, litra a), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til initiativ fra Republikken Østrig, Republikken Finland og Kongeriget Sverige,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[1], og

ud fra følgende betragtninger:

[1] EUT

(1) Det Europæiske Råd godkendte på sit møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999 princippet om gensidig anerkendelse, der bør være hjørnestenen i det retlige samarbejde inden for EU på både det civilretlige og det strafferetlige område.

(2) Den 29. november 2000 vedtog Rådet i overensstemmelse med konklusionerne fra Tammerfors et program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager[2], og det gik i den forbindelse ind for at vurdere behovet for moderne mekanismer med henblik på gensidig anerkendelse af endelige straffedomme, der indebærer frihedsberøvelse (foranstaltning 14), samt for at udvide anvendelsesområdet for princippet om overførelse af domfældte, så det også finder anvendelse på personer med bopæl i en medlemsstat (foranstaltning 16).

(3) Haag-programmet om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union[3] indfører pligt for medlemsstaterne til at gennemføre programmet for foranstaltninger, navnlig inden for fuldbyrdelse af endelige fængselsdomme.

(4) Alle EU-medlemsstater har ratificeret Europarådets konvention om overførelse af domfældte af 21. marts 1983. Ifølge denne konvention kan overførelse til videre straffuldbyrdelse kun ske til det land, hvor den dømte er statsborger, og kun med den dømtes og de involverede staters samtykke. Tillægsprotokollen til denne konventionen af 18. december 1997, ifølge hvilken der på bestemte betingelser kan ske overførelse uden den pågældendes samtykke, er ikke ratificeret af samtlige medlemsstater. Ingen af instrumenterne indeholder nogen principiel forpligtelse til at overtage domfældte personer med henblik på fuldbyrdelse af en straf eller anden foranstaltning.

---

[2] EFT C 12 af 15.1.2001, s. 10.
[3] EUT C 53 af 3.3.2005, s. 1.

(5) I forholdet mellem medlemsstaterne, der er præget af en særlig gensidig tillid til de øvrige medlemsstaters retssystemer, bør man gå ud over Europarådets eksisterende instrumenter vedrørende overførelse af fuldbyrdelse af straffedomme. Det bør fastsættes, at fuldbyrdelsesstaten er principielt forpligtet til at overtage egne statsborgere og personer med fast lovligt ophold på dens område, som ved en endelig dom i en anden medlemsstat er idømt en frihedsstraf eller en frihedsberøvende foranstaltning uafhængigt af de pågældendes samtykke, medmindre der foreligger bestemte grunde til at afslå dette.

(6) Overførelse til det land, hvor den dømte er statsborger, hvor han har lovligt ophold, eller som han har anden tæt tilknytning til, med henblik på fuldbyrdelse af en straf eller anden foranstaltning, fremmer den dømtes sociale reintegration.

(7) Denne rammeafgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og principper, som er anerkendt i artikel 6 i traktaten, og som afspejles i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig kapitel VI. Intet i denne rammeafgørelse bør fortolkes som et forbud mod at nægte at fuldbyrde en afgørelse, hvis der er objektive grunde til at formode, at sanktionen er idømt med det formål at straffe en person på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den pågældendes situation kan blive skadet af en af disse grunde.

(8) Denne rammeafgørelse bør ikke være til hinder for*, at medlemsstaterne anvender deres egne forfatningsmæssige regler om retten til en retfærdig rettergang, foreningsfrihed, pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier -

---

* Jurist-lingvisterne bemærker, at den foreslåede formulering "er ikke til hinder for" er i modstrid med reglerne for affattelse af europæiske retsakter. Betragtningerne må kun motivere artiklerne, og kan derfor hverken være af tvingende karakter eller retligt kvalificere hvad teksten er eller ikke er. Dén bedømmelse foretages kun af Domstolen for De Europæiske Fællesskaber.

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved

a) "europæisk fuldbyrdelsesordre": en afgørelse truffet af en kompetent myndighed i udstedelsesstaten med det formål at fuldbyrde en retskraftig sanktion, som en domstol i denne stat har idømt en fysisk person

b) "sanktion": en tidsbegrænset eller tidsubegrænset frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning, som er idømt af en domstol i en straffesag på grund af en strafbar handling

c) "udstedelsesstat": den medlemsstat, i hvilken der er udstedt en europæisk fuldbyrdelsesordre

d) "fuldbyrdelsesstat": den medlemsstat, til hvilken en europæisk fuldbyrdelsesordre er fremsendt med henblik på fuldbyrdelse.

Artikel 2

Udpegelse af de kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat meddeler Generalsekretariatet for Rådet, hvilken eller hvilke myndigheder der i henhold til dens nationale lovgivning har kompetence i overensstemmelse med denne rammeafgørelse, når medlemsstaten er henholdsvis udstedelsesstat eller fuldbyrdelsesstat.

2. Uanset artikel 4 kan en medlemsstat, hvis det er nødvendigt på grund af dens interne kompetencefordeling, udpege en eller flere centrale myndigheder som ansvarlige for den administrative fremsendelse og modtagelse af den europæiske fuldbyrdelsesordre samt til at bistå de kompetente myndigheder.

3. Generalsekretariatet for Rådet stiller de modtagne oplysninger til rådighed for alle medlemsstaterne og for Kommissionen.

Artikel 3

Formål

1. Denne rammeafgørelse har til formål at fastsætte reglerne for, hvordan en medlemsstat på sit område anerkender og fuldbyrder en sanktion omhandlet i artikel 1, litra b), som er idømt af en domstol i en anden medlemsstat, uanset om fuldbyrdelsen allerede er indledt.

2. Denne rammeafgørelse finder anvendelse, hvis domfældte befinder sig i udstedelsesstaten eller i fuldbyrdelsesstaten.

3. a) Følgende artikler i rammeafgørelsen finder også anvendelse på fuldbyrdelse af sanktioner, når personen på grundlag af en betingelse som omhandlet i artikel 5, nr. 3, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne[5] overføres til fuldbyrdelsesstaten for der at afsone den frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, han er blevet idømt i udstedelsesstaten:

– Artikel 1: Definitioner

– Artikel 2: Udpegelse af de kompetente myndigheder

– Artikel 4, stk. 3-6: Fremsendelse af den europæiske fuldbyrdelsesordre

– Artikel 6: Den europæiske fuldbyrdelsesordres form og indhold

– Artikel 8: Anerkendelse og fuldbyrdelse af en europæisk fuldbyrdelsesordre og frister

– Artikel 10: Afgørelse om den europæiske fuldbyrdelsesordre og frister

– Artikel 11: Overførelse af personer

– Artikel 12: Transit

– Artikel 13: Den lovgivning, der finder anvendelse på fuldbyrdelsen

– Artikel 15: Amnesti, benådning, fornyet prøvelse

[5] EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.

– Artikel 16: Underretning fra udstedelsesstaten

– Artikel 17, litra a), c), d), e) og f): Underretning fra fuldbyrdelsesstaten

– Artikel 18: Følgerne af overførelse af den domfældte

– Artikel 19: Omkostninger

– Artikel 20: Forbindelse med andre aftaler og ordninger

– Artikel 21: Gennemførelse

– Artikel 22: Ikrafttræden

b) Følgende artikler i denne rammeafgørelse finder også anvendelse på fuldbyrdelse af sanktioner, når fuldbyrdelsesstaten i henhold til artikel 4, stk. 6, i rammeafgørelse 2002/584/RIA forpligter sig til at fuldbyrde sanktionen:

– Artikel 1: Definitioner

– Artikel 8: Anerkendelse og fuldbyrdelse af en europæisk fuldbyrdelsesordre

– Artikel 12: Transit

– Artikel 13: Den lovgivning, der finder anvendelse på fuldbyrdelsen

– Artikel 15: Amnesti, benådning, fornyet prøvelse

– Artikel 17, litra c), d), e) og f): Underretning fra udstedelsesstaten

– Artikel 18: Følgerne af overførelse af den domfældte

– Artikel 19: Omkostninger

– Artikel 20: Forbindelse med andre aftaler og ordninger

– Artikel 21: Gennemførelse

– Artikel 22: Ikrafttræden.

Den stat, der udstedte den europæiske arrestordre, giver fuldbyrdelsesstaten de oplysninger, der er indeholdt i en europæisk fuldbyrdelsesordre. De kompetente myndigheder kommunikerer direkte med hinanden om spørgsmål, der vedrører dette stykke.

4. Denne rammeafgørelse indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er defineret i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 4

Fremsendelse af den europæiske fuldbyrdelsesordre

1. En europæisk fuldbyrdelsesordre vedrørende en sanktion som omhandlet i artikel 1, litra b), kan sendes til de i artikel 2, stk. 1, omhandlede myndigheder i en medlemsstat, hvor den fysiske person, der er idømt sanktionen, er statsborger, hvor han har fast lovligt opholdssted, eller som han har anden tæt tilknytning til. I sidstnævnte tilfælde kan den europæiske fuldbyrdelsesordre kun fremsendes, hvis domfældte har givet sit samtykke. Fuldbyrdelsesstaten kan også på eget initiativ anmode udstedelsesstaten om at fremsende en europæisk fuldbyrdelsesordre. Den domfældte kan også anmode de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten eller fuldbyrdelsesstaten om at indlede en procedure i medfør af denne rammeafgørelse.

2. Den europæiske fuldbyrdelsesordre fremsendes ikke, hvis den person, der er idømt sanktionen, har fast lovligt opholdssted i udstedelsesstaten, medmindre den domfældte giver sit samtykke til at blive overført, eller medmindre afgørelsen eller en administrativ afgørelse truffet i henhold til denne afgørelse indeholder en udvisnings- eller udsendelsesforanstaltning eller anden foranstaltning, som ikke tillader personen at blive på udstedelsesstatens område, efter at sanktionen er fuldbyrdet.

3. Det er ingen hindring for at fremsende en europæisk fuldbyrdelsesordre, at der foruden den i artikel 1, litra b), omhandlede sanktion for den handling, som ligger til grund for den europæiske fuldbyrdelsesordre, også blev idømt en bøde, som den domfældte endnu ikke har betalt. Fuldbyrdelse af bøden i en anden medlemsstat sker i henhold til de relevante bestemmelser på området, som gælder mellem medlemsstaterne.

4. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten fremsender den europæiske fuldbyrdelsesordre direkte til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten ved hjælp af ethvert middel, som efterlader et skriftligt spor, og på en sådan måde, at fuldbyrdelsesstaten kan fastslå ægtheden. Alle officielle meddelelser fremsendes ligeledes direkte mellem de nævnte kompetente myndigheder.

5. Udstedelsesstaten sender kun den europæiske fuldbyrdelsesordre vedrørende en person til én fuldbyrdelsesstat ad gangen.

6. Hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten ikke har kendskab til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten, foretager den de nødvendige undersøgelser, navnlig gennem det europæiske retlige netværks kontaktpunkter som fastsat ved Rådets fælles aktion 98/428/RIA[6], for at indhente oplysning herom fra fuldbyrdelsesstaten.

7. Hvis en myndighed i fuldbyrdelsesstaten, som modtager en europæisk fuldbyrdelsesordre, ikke har kompetence til at anerkende den og træffe de nødvendige foranstaltninger til at fuldbyrde den, sender den på embeds vegne den europæiske fuldbyrdelsesordre videre til den kompetente myndighed og underretter den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom.

---

[6] EFT L 191 af 7.7.1998, s. 4.

Artikel 5

Høring og underretning af den domfældte

1. Når den domfældte befinder sig i udstedelsesstaten, skal han, hvis det er muligt, have lejlighed til at give sin holdning til kende mundtligt eller skriftligt, før der udstedes en europæisk fuldbyrdelsesordre. Samtykke fra den pågældende er ikke påkrævet for at fremsende den europæiske fuldbyrdelsesordre, jf. dog artikel 4, stk. 1, andet punktum. Hans holdning skal dog indgå i overvejelserne, når der træffes afgørelse om, hvorvidt den europæiske fuldbyrdelsesordre skal udstedes, og i givet fald til hvilken fuldbyrdelsesstat den skal sendes.

2. Når den domfældte befinder sig i udstedelsesstaten, underretter denne stats kompetente myndighed den pågældende om konsekvenserne af at blive overført til fuldbyrdelsesstaten. Når den domfældte befinder sig i fuldbyrdelsesstaten, er det denne stats kompetente myndighed, der giver denne underretning, når dette kræves i retfærdighedens interesse.

Artikel 6

Den europæiske fuldbyrdelsesordres form og indhold

1. Den europæiske fuldbyrdelsesordre skal indeholde de oplysninger, der er nævnt i formularen i bilaget. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten bekræfter oplysningernes rigtighed og undertegner fuldbyrdelsesordren.

2. Den europæiske fuldbyrdelsesordre oversættes til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i fuldbyrdelsesstaten. En medlemsstat kan i forbindelse med vedtagelsen af denne rammeafgørelse eller senere, ved indgivelse af en erklæring til Generalsekretariatet for Rådet, meddele, at den accepterer en oversættelse til et eller flere af EU's officielle sprog.

Artikel 7

Anvendelsesområde

1. Følgende lovovertrædelser som defineret i udstedelsesstatens lovgivning medfører anerkendelse og fuldbyrdelse af en europæisk fuldbyrdelsesordre på de betingelser, der er fastsat i denne rammeafgørelse, og uden kontrol af dobbelt strafbarhed, hvis de i udstedelsesstaten kan straffes med frihedsstraf eller en frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år:

– deltagelse i en kriminel organisation

– terrorisme

– menneskehandel

– seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi

– ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer

– ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer

– bestikkelse

– svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser[7]

– hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold

– falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen

– internetkriminalitet

– miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter

– menneskesmugling

– forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse

– ulovlig handel med menneskevæv og -organer

– bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning

– racisme og fremmedhad

– organiseret eller væbnet tyveri

[7] EFT C 316 af 27.11.1995, s. 49.

– ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande

– bedrageri

– afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning

– efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter

– forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter

– forfalskning af betalingsmidler

– ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer

– ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer

– ulovlig handel med stjålne motorkøretøjer

– voldtægt

– forsætlig brandstiftelse

– strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed

– skibs- eller flykapring

– sabotage.

2. Rådet kan til enhver tid, med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet på betingelserne i artikel 39, stk. 1, i traktaten, beslutte at tilføje andre kategorier af overtrædelser til listen i stk. 1. Rådet overvejer i lyset af den rapport, som det får forelagt i medfør af denne rammeafgørelses artikel 21, stk. 4, om listen skal udvides eller ændres.

3. For andre end de i stk. 1 nævnte lovovertrædelser kan fuldbyrdelsesstaten lade anerkendelse og fuldbyrdelse af en europæisk fuldbyrdelsesordre være betinget af, at den vedrører handlinger, som også udgør en overtrædelse efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning, uanset gerningsindholdet eller den retlige beskrivelse af det.

Artikel 8

Anerkendelse og fuldbyrdelse af en europæisk fuldbyrdelsesordre

1. De kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten anerkender uden yderligere formaliteter en europæisk fuldbyrdelsesordre, der er fremsendt i henhold til artikel 4, og træffer omgående alle nødvendige foranstaltninger til fuldbyrdelse af denne, medmindre den kompetente myndighed beslutter at påberåbe sig en af de i artikel 9 nævnte grunde til at undlade anerkendelse eller fuldbyrdelse.

2. Hvis sanktionen på grund af sin varighed ikke er forenelig med grundlæggende retsprincipper i fuldbyrdelsesstaten, kan den kompetente myndighed i denne stat træffe beslutning om at tilpasse sanktionen til det maksimale niveau for en strafbar handling efter denne stats nationale lovgivning.

3. Hvis sanktionen på grund af sin art ikke er forenelig med fuldbyrdelsesstatens lovgivning, kan den kompetente myndighed i denne stat ved en retlig eller administrativ afgørelse tilpasse sanktionen til den straf eller den foranstaltning, der efter denne stats lovgivning gælder for en strafbar handling af samme art. Denne straf eller foranstaltning skal ligge så tæt som muligt på den sanktion, udstedelsesstaten har idømt, dvs. at sanktionen ikke kan konverteres til en bødestraf. Den må ikke skærpe udstedelsesstatens sanktion.

4. Hvis den europæiske fuldbyrdelsesordre også er udstedt for handlinger, som ikke er omfattet af artikel 7, stk. 1, og fuldbyrdelsesstaten nægter at anerkende og fuldbyrde den europæiske fuldbyrdelsesordre i relation til disse i medfør af artikel 9, stk. 1, litra b), skal denne stat anmode udstedelsesstaten om at få oplyst, hvilken del af sanktionen der vedrører de pågældende handlinger. Når fuldbyrdelsesstaten har modtaget disse oplysninger, kan den nedsætte sanktionen med den del, som udstedelsesstaten giver oplysning om.

Artikel 10

Grunde til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten kan afslå at anerkende og fuldbyrde den europæiske fuldbyrdelsesordre, hvis

a) der allerede er truffet afgørelse vedrørende den pågældende person for de samme handlinger i fuldbyrdelsesstaten eller i en anden stat end udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten, forudsat at denne afgørelse i sidstnævnte tilfælde er fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes i henhold til den dømmende stats lovgivning

b) denne i et af de i artikel 7, stk. 3, omhandlede tilfælde vedrører handlinger, der ikke udgør en lovovertrædelse efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning; for så vidt angår skatter, afgifter, told og valutahandel kan fuldbyrdelse af en europæisk fuldbyrdelsesordre dog ikke afslås med den begrundelse, at fuldbyrdelsesstatens lovgivning ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og afgifter eller ikke indeholder samme typer regler om skatter, afgifter, told og valutahandel som udstedelsesstatens lovgivning

c) afgørelsen ikke kan fuldbyrdes på grund af forældelse i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning, såfremt den europæiske fuldbyrdelsesordre vedrører handlinger, der falder ind under fuldbyrdelsesstatens kompetence i henhold til denne stats egen lovgivning

d) den europæiske fuldbyrdelsesordre vedrører en fysisk person, som i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning på grund af sin alder endnu ikke kan gøres strafferetligt ansvarlig for de handlinger, der ligger til grund for den europæiske fuldbyrdelsesordre

e) der på det tidspunkt, hvor den kompetente myndighed modtog den europæiske fuldbyrdelsesordre i medfør af artikel 4, stk. 1, mangler at blive fuldbyrdet mindre end fire måneder af sanktionen

f) personen ikke indvilger i fremsendelsen af den europæiske fuldbyrdelsesordre, og denne er blevet udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en sanktion, der er blevet idømt ved en afgørelse truffet in absentia, såfremt den pågældende ikke er blevet indstævnet personligt eller ikke er blevet underrettet på anden måde om tid og sted for retssagen, som førte til afgørelsen in absentia, eller hvis personen ikke over for en kompetent myndighed har tilkendegivet, at vedkommende ikke anfægter sagen

g) den fysiske person, over for hvem den europæiske fuldbyrdelsesordre er blevet udstedt, hverken er statsborger i eller har fast lovligt ophold i fuldbyrdelsesstaten eller har tæt tilknytning til denne stat.

2. I de i stk. 1, litra a), f) og g), omhandlede tilfælde hører den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten den kompetente myndighed i udstedelsesstaten på en hvilken som helst relevant måde, inden den beslutter ikke at anerkende og fuldbyrde en europæisk fuldbyrdelsesordre, og anmoder den i givet fald om straks at meddele de nødvendige supplerende oplysninger.

Artikel 10

Afgørelse om den europæiske fuldbyrdelsesordre og frister

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten beslutter snarest muligt og under alle omstændigheder inden tre uger efter modtagelsen af den europæiske fuldbyrdelsesordre, hvorvidt denne vil blive fuldbyrdet.

2. Hvis det undtagelsesvis viser sig umuligt at træffe afgørelse om fuldbyrdelse af den europæiske fuldbyrdelsesordre inden for den i stk. 1 fastsatte frist, underretter den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom og om grundene hertil. I så fald træffes afgørelsen snarest muligt.

Artikel 11

Overførelse af personer

1. Hvis en person, over for hvem der er udstedt en europæisk fuldbyrdelsesordre, befinder sig i udstedelsesstaten, overføres den pågældende til fuldbyrdelsesstaten så hurtigt som muligt på et tidspunkt, der aftales mellem de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten.

2. Personen overføres senest to uger efter, at den endelige afgørelse om at fuldbyrde den europæiske fuldbyrdelsesordre er truffet.

3. Hvis det af uforudsigelige grunde ikke er muligt at overføre personen inden for den i stk. 2 fastsatte frist, kontakter de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten straks hinanden og aftaler en ny dato for overførelsen.

4. Overførelsen kan undtagelsesvis udsættes midlertidigt af tungtvejende humanitære grunde, f.eks. hvis der er vægtige grunde til at antage, at den klart ville bringe den pågældende persons liv eller helbred i fare. Overførelsen skal finde sted, så snart disse grunde ikke længere foreligger. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter straks den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten herom, og de aftaler en ny dato for overførelsen.

Artikel 12

Transit

1. En medlemsstat tillader transit gennem sit territorium af en domfældt, der skal overføres til fuldbyrdelsesstaten, forudsat at den har modtaget oplysning om:

a) identiteten og nationaliteten på den person, der er omfattet af en europæisk fuldbyrdelsesordre

b) hvorvidt der foreligger en europæisk fuldbyrdelsesordre

c) arten og en retlig beskrivelse af den lovovertrædelse, der ligger til grund for den europæiske fuldbyrdelsesordre

d) omstændighederne ved lovovertrædelsen, herunder tid og sted.

2. Transitanmodningen og de i stk. 1 nævnte oplysninger kan meddeles på en hvilken som helst måde, der kan efterlade et skriftligt spor. Transitmedlemsstatens afgørelse, der skal træffes som et prioriteret anliggende og senest én uge efter, at den har modtaget anmodningen, meddeles på samme måde.

3. Der kræves ikke nogen transitanmodning i forbindelse med flyrejser uden planlagt mellemlanding. Finder der imidlertid en uforudset landing sted, giver udstedelsesstaten de i stk. 1 nævnte oplysninger.

Artikel 13

Den lovgivning, der finder anvendelse på fuldbyrdelsen

1. Fuldbyrdelsesstatens lovgivning finder anvendelse på fuldbyrdelsen af en europæisk fuldbyrdelsesordre på samme måde som på en sanktion idømt i fuldbyrdelsesstaten. Det tilkommer fuldbyrdelsesstatens myndigheder at træffe afgørelse om fuldbyrdelsesprocedurerne og fastlægge alle foranstaltninger i forbindelse hermed, herunder grundene til prøveløsladelse, jf. dog stk. 2 og 3.

2. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten fradrager enhver periode med frihedsberøvelse afsonet i udstedelsesstaten eller i en anden stat i forbindelse med den sanktion, for hvilken den europæiske fuldbyrdelsesordre er udstedt, i den samlede varighed af den periode, der skal afsones i fuldbyrdelsesstaten.

3. Medmindre andet er aftalt mellem udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten, kan den domfældte person løslades på prøve, når sammenlagt mindst halvdelen af sanktionen er fuldbyrdet i udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten.

4. Ved alle afgørelser om prøveløsladelse skal der også tages hensyn til de bestemmelser i udstedelsesstatens nationale lovgivning, som denne har angivet, og hvorefter personen har ret til at blive prøveløsladt på et bestemt tidspunkt.

Artikel 14

Specialitetsregel

1. En person, der er overført til fuldbyrdelsesstaten i medfør af denne rammeafgørelse, kan ikke retsforfølges, idømmes straf eller på anden måde tilbageholdes for andre inden overførelsen begåede lovovertrædelser end den, for hvilken den pågældende er overført, jf. dog stk. 2.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

a) hvis den pågældende efter at have haft mulighed for at forlade fuldbyrdelsesstatens område har undladt dette inden for 45 dage efter den endelige løsladelse eller er vendt tilbage til denne medlemsstats område efter at have forladt det

b) hvis lovovertrædelsen ikke kan straffes med en frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning

c) hvis retsforfølgningen ikke medfører anvendelse af en foranstaltning, der begrænser den pågældendes personlige frihed

d) hvis den pågældende vil blive idømt en straf eller en tvangsforanstaltning, der ikke indebærer frihedsberøvelse, herunder en bøde, en foranstaltning, der berører den pågældendes formue, eller en anden foranstaltning, der måtte træde i stedet for disse, også selv om denne straf eller foranstaltning begrænser den pågældendes personlige frihed

e) hvis den pågældende har givet sit samtykke til at blive overført

f) hvis den pågældende efter overførelsen udtrykkeligt giver afkald på anvendelse af specialitetsreglen for specifikke lovovertrædelser, der er begået inden overførelsen. Afkaldet skal afgives til de kompetente judicielle myndigheder i fuldbyrdelsesstaten og føres til protokols i overensstemmelse med denne stats nationale lovgivning. Afkaldet skal indhentes på en sådan måde, at det fremgår, at den pågældende har givet det frivilligt og med fuldt kendskab til følgerne. Med henblik herpå har han ret til juridisk bistand

g) hvis udstedelsesstaten giver sit samtykke i henhold til stk. 3.

3. Anmodningen om samtykke skal indgives til den kompetente myndighed i udstedelsesstaten med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA og ledsaget af en oversættelse som anført i dens artikel 8, stk. 2. Samtykke skal gives, når den lovovertrædelse, for hvilken der er anmodet om samtykke, i sig selv giver anledning til overgivelse i henhold til den nævnte rammeafgørelse. Afgørelsen skal træffes senest 30 dage efter modtagelse af anmodningen. Fuldbyrdelsesstaten skal i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 5 i den nævnte rammeafgørelse, give de deri fastsatte garantier.

Artikel 15

Amnesti, benådning, fornyet prøvelse

1. Amnesti og benådning kan indrømmes af både udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten.

2. Kun udstedelsesstaten kan tage stilling til en anmodning om fornyet prøvelse af afgørelsen om idømmelse af den sanktion, der skal fuldbyrdes i henhold til denne rammeafgørelse.

Artikel 16

Underretning fra udstedelsesstaten

1. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter straks den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten om enhver beslutning eller foranstaltning, der medfører, at sanktionen med omgående virkning eller inden for en bestemt frist ikke længere er eksigibel.

2. Fuldbyrdelsesstaten indstiller fuldbyrdelsen af sanktionen, så snart den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter den om en sådan beslutning eller foranstaltning.

Artikel 17

Underretning fra fuldbyrdelsesstaten

Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten på en hvilken som helst måde, der efterlader et skriftligt spor,

a) om, at den europæiske fuldbyrdelsesordre er blevet fremsendt til den kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 4, stk. 6

b) om enhver beslutning om at afslå at anerkende og fuldbyrde den europæiske fuldbyrdelsesordre i overensstemmelse med artikel 9 og om begrundelsen for beslutningen

c) om, at sanktionen er blevet tilpasset i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2 eller 3, og om begrundelsen for beslutningen

d) om, at ordren ikke er blevet fuldbyrdet, helt eller delvist, af de i artikel 8, stk. 4, artikel 13, stk. 1, og artikel 15, stk. 1, anførte grunde - og om begrundelsen for beslutningen - samt om, at den, såfremt dele af ordren ikke er blevet fuldbyrdet af den i artikel 8, stk. 4, omhandlede grund, anmoder om at få oplyst, hvilken del af sanktionen der vedrører de pågældende handlinger

e) om, at den pågældende person ikke har påbegyndt afsoningen uden begrundelse

f) om domfældtes flugt fra fængslet, før afsoningen er afsluttet

g) om fuldbyrdelsen af sanktionen, så snart denne er afsluttet.

Artikel 18

Følgerne af overførelse af den domfældte

1. Udstedelsesstaten må efter overførelse af personen ikke foretage videre fuldbyrdelse af den sanktion, der ligger til grund for en europæisk fuldbyrdelsesordre, der er fremsendt i henhold til artikel 4, jf. dog stk. 2.

2. Retten til at fuldbyrde sanktionen overgår på ny til udstedelsesstaten, hvis fuldbyrdelsesstaten underretter den om, at afgørelsen ikke er blevet fuldbyrdet, helt eller delvist, i medfør af artikel 8, stk. 4, artikel 15, stk. 1, og artikel 17, litra d) og e).

Artikel 19

Omkostninger

Omkostninger i forbindelse med anvendelsen af denne rammeafgørelse, bortset fra omkostninger, der opstår udelukkende på udstedelsesstatens territorium, afholdes af fuldbyrdelsesstaten.

Artikel 20

Forbindelse med andre aftaler og ordninger

Medlemsstaterne kan fortsat anvende de bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger, der gælder på tidspunktet for vedtagelsen af denne rammeafgørelse, for så vidt disse er mere vidtrækkende end denne rammeafgørelses mål og bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for fuldbyrdelse af sanktioner.

Artikel 21

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse inden den ...*.

2. Medlemsstaterne meddeler Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsforskrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. På baggrund af en rapport udarbejdet af Kommissionen ud fra disse oplysninger undersøger Rådet inden den ...**, om medlemsstaterne har efterkommet denne rammeafgørelse.

---

* To år efter datoen for denne rammeafgørelses ikrafttræden.

** Fire år efter datoen for denne rammeafgørelses ikrafttræden.

3. Generalsekretariatet for Rådet underretter medlemsstaterne og Kommissionen om de erklæringer, der er fremsat i medfør af artikel 6, stk. 2.

4. Inden ...* udarbejder Kommissionen på grundlag af de modtagne oplysninger en rapport, der ledsages af alle de initiativer, den måtte anse for hensigtsmæssige.

Artikel 22

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

---

* Fem år efter datoen for denne rammeafgørelses ikrafttræden.

BILAG

EUROPÆISK FULDBYRDELSESORDRE

omhandlet i Rådets rammeafgørelse …./…./RIA[+] om den europæiske fuldbyrdelsesordre og overførelse af domfældte mellem EU-medlemsstaterne

Denne europæiske fuldbyrdelsesordre er udstedt af en kompetent myndighed.

Der anmodes om, at den sanktion, der er idømt nedenstående person, anerkendes og fuldbyrdes.

a)

* Udstedelsesstat:
* Fuldbyrdelsesstat:

b) Den domstol, der har truffet afgørelsen om idømmelse af sanktionen:

Officiel betegnelse:

Adresse:

Sagsnummer (...):

Tlf. nr.: (landekode) (lokalt områdenummer)

Fax nr.: (landekode) (lokalt områdenummer)

E-mail (hvis en sådan findes):

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med den udstedende myndighed:

Nærmere oplysninger vedrørende den (de) person(er), der skal kontaktes for yderligere oplysninger med henblik på fuldbyrdelse af sanktionen eller med henblik på at aftale nærmere vilkår for overførelsen (navn, titel/stilling, tlf. nr., fax nr. og, hvis en sådan findes, e-mail):

[+] EUT: Indsæt nummer på denne rammeafgørelse.

c) Den myndighed, der i udstedelsesstaten er kompetent med henblik på fuldbyrdelse af sanktionen (såfremt denne myndighed ikke er den samme som den i litra b) anførte):

Officiel betegnelse:

Adresse:

Tlf. nr.: (landekode) (lokalt områdenummer)
Fax nr.: (landekode) (lokalt områdenummer)
E-mail (hvis en sådan findes):

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med den myndighed, der er kompetent med henblik på fuldbyrdelse:.....
.....

Nærmere oplysninger vedrørende den (de) person(er), der skal kontaktes for yderligere oplysninger med henblik på fuldbyrdelse af afgørelsen eller med henblik på at aftale nærmere vilkår for overførelsen (navn, titel/stilling, tlf. nr., fax nr. og, hvis en sådan findes, e-mail):

d) Såfremt der er udpeget en central myndighed til varetagelse af den administrative fremsendelse af den europæiske fuldbyrdelsesordre i udstedelsesstaten:

Navnet på den centrale myndighed:

Kontaktperson, hvis en sådan findes (titel/stilling og navn):

Adresse:

Sagsnummer:
Tlf. nr.: (landekode) (lokalt områdenummer):
Fax nr.: (landekode) (lokalt områdenummer):
E-mail (hvis en sådan findes):

e) Den (de) myndighed(er), der kan kontaktes (såfremt litra c) og/eller d) er udfyldt):

Den myndighed, der er anført i litra b)
Kan kontaktes med hensyn til spørgsmål vedrørende:

Den myndighed, der er anført i litra c)
Kan kontaktes med hensyn til spørgsmål vedrørende:

Den myndighed, der er anført i litra d)
Kan kontaktes med hensyn til spørgsmål vedrørende:

f) Oplysninger om den fysiske person, der er idømt sanktionen:

Efternavn:

Fornavn(e):

Evt. fødenavn:

Evt. kaldenavn:

Køn:

Nationalitet:

Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis et sådant findes):

Fødselsdato:

Fødested:

Bopæl og/eller sidst kendte adresse:

Sprog, som vedkommende forstår (hvis dette vides):

Hvis den europæiske fuldbyrdelsesordre fremsendes til fuldbyrdelsesstaten, fordi den person, der er idømt sanktionen, har fast lovligt opholdssted der, tilføjes følgende oplysninger:

Lovlig bopæl i fuldbyrdelsesstaten:

Hvis den europæiske fuldbyrdelsesordre fremsendes til fuldbyrdelsesstaten, fordi den person, der er idømt sanktionen, har anden fast tilknytning til denne stat, tilføjes følgende oplysninger:

Karakteren af den tætte tilknytning til fuldbyrdelsesstaten:

g) Afgørelse om idømmelse af sanktionen:

Afgørelsen blev truffet den (dato):

Afgørelsen blev retskraftig den (dato):

Afgørelsens sagsnummer (hvis et sådant findes):

Afgørelsen eller en administrativ afgørelse, som er truffet i henhold til denne afgørelse, indeholder en udvisningsforanstaltning eller anden foranstaltning, som ikke tillader personen at blive på udstedelsesstatens område, efter at sanktionen er fuldbyrdet:

☐ Ja

☐ Nej

1. Denne europæiske fuldbyrdelsesordre vedrører i alt ..... lovovertrædelser.

   Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og beskrivelse af de omstændigheder, under hvilke lovovertrædelsen(erne) er begået, herunder tidspunkt og sted, samt arten af den dømtes deltagelse heri:

   Karakter og retlig beskrivelse af lovovertrædelsen(erne) samt den relevante retsforskrift/lov, på grundlag af hvilken afgørelsen er truffet:

2. Såfremt den (de) under punkt 1 anførte lovovertrædelse(r) som defineret i udstedelsesstatens lovgivning udgør en eller flere af følgende lovovertrædelser, der i udstedelsesstaten straffes med frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år, bekræftes dette ved at sætte kryds ud for det relevante:

□ deltagelse i en kriminel organisation

□ terrorisme

□ menneskehandel

□ seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi

□ ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer

□ ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer

□ bestikkelse

□ svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

□ hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold

□ falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen

□ internetkriminalitet

□ miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter

□ menneskesmugling

□ forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse

□ ulovlig handel med menneskevæv og -organer

□ bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning

□ racisme og fremmedhad organiseret eller væbnet røveri

□ ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande

□ bedrageri

□ afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning

□ efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter

□ forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter

□ forfalskning af betalingsmidler

□ ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer

□ ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer

□ ulovlig handel med stjålne motorkøretøjer

□ voldtægt

□ forsætlig brandstiftelse

□ strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed

□ skibs- eller flykapring

□ sabotage

3. Detaljeret beskrivelse af den (de) begåede lovovertrædelse(r), såfremt den (de) under punkt 1 anførte lovovertrædelse(r) ikke falder ind under punkt 2:

h) Oplysninger vedrørende afgørelsen om idømmelse af en sanktion:

1. Det bekræftes:
   a) at afgørelsen er retskraftig
   b) at personen så vidt vides af den myndighed, der har udstedt den europæiske fuldbyrdelsesordre, har fuldbyrdelsesstatens nationalitet, eller har fast lovligt opholdssted i fuldbyrdelsesstaten
   c) at personen så vidt vides af den myndighed, der har udstedt den europæiske fuldbyrdelsesordre, har anden tæt tilknytning til fuldbyrdelsesstaten og har indvilget i fremsendelsen af den europæiske fuldbyrdelsesordre
   d) at der, så vidt vides af den myndighed, der har udstedt den europæiske fuldbyrdelsesordre, ikke er truffet nogen afgørelse vedrørende den samme person for de samme handlinger i fuldbyrdelsesstaten, og at der ikke er fuldbyrdet en tilsvarende afgørelse i en anden stat end udstedelsesstaten eller fuldbyrdelsesstaten

2. Det angives, om den pågældende person er mødt personligt frem under retssagen:
   a) Ja.
   b) Nej. Det bekræftes:
   at personen personligt eller på anden måde er blevet underrettet om tid og sted for retssagen, som førte til afgørelsen *in absentia*, eller at personen har tilkendegivet over for en kompetent myndighed, at han/hun ikke anfægter afgørelsen.

3. Oplysninger vedrørende sanktionens varighed:

3.1. Sanktionens samlede varighed:

3.2. Den domfældte sad i varetægtsarrest i følgende periode:

3.3. Personen har været fængslet/ afsonet dom siden:

3.4. Straf, der mangler at blive udstået den.....(angiv dato: dd-mm-åååå):
(angiv tidsrum: dd-mm-åååå)

4. Oplysninger vedrørende sanktionens art

□ frihedsstraf

□ frihedsberøvende foranstaltning

□ ungdomssanktioner

□ andet (præciseres):

(i) Efter udstedelsesstatens lovgivning er den pågældende person berettiget til prøveløsladelse efter at have afsonet

□ halvdelen af straffen

□ to tredjedele af straffen

□ en anden del af straffen

(angiv venligst)

j) Personens holdning til overførelsen:

Personen har taget initiativ til overførelsen:

Personen har indvilget i at blive overført:

Personen har ikke indvilget i at blive overført, fordi:

Personen kunne ikke høres, fordi:

k) Andre forhold af relevans for sagen (fakultative oplysninger)

Teksten til afgørelsen om sanktionen er vedlagt den europæiske fuldbyrdelsesordre. Underskrift fra den myndighed, der har udstedt den europæiske fuldbyrdelsesordre, og/eller fra dennes repræsentant Navn: Funktion (titel/stilling): Dato: Officielt stempel (hvis et sådant findes)